

отечество-то. Углядни-ти характери съ душя на всякой народенъ животъ. А характеръ-тъ ся развива по углядни примѣры отъ прѣминѫлъ и отъ настоящій животъ, нъ пръвый му изворъ все трѣбова да ся тръси въ кѫтя на башинѫ-тѫ кѫщѫ, *дѣто майка-та е всичко и пръвъ примѣръ за углядъ.*

Въ башинѫ-тѫ кѫщѫ на дѣте-то ся растваря срѣдце-то, развива му ся приука-та, буди му ся умътъ, а по всичко това дѣте-то си гради характеръ да ся поведе или по зло, или по добро. Ни у наймѣдъръ човѣкъ нѣма да пайдете послѣдни-ты дыри отъ характера му да не идѣть отъ найкрѣхко-то врѣмя на дѣтинство-то. Что-то пръвъ пѣть ся втлапи на дѣте-то, то му осталъ за всякога; пръва радость и пръва болка, пръва сполука и несполука всякога ся мѣркать озѣбены на живота ни. Что-то е утро-то на деня, то е дѣтинство-то човѣку.

Дѣте-то ся придвига по душъкъ и тѣло у дома си между мъжски и женски и става или добро, или зло наспротивъ гляданіе-то и дръжаніе-то. Ако въ кѫщи всѣдѣ все влада любовенъ духъ, ако умъ и срѣдце господаруватъ, ако водятъ и оправятъ дѣте-то разумно и любезно, то знайте, че отъ онова дѣте ще отрасте добъръ гражданинъ, достоенъ наследникъ на родителю-ты си, човѣкъ, който да врядва и за себе и за хора-та. Ако ли пакъ въ кѫщи простота, саможивство и пустота сѣдять и даватъ законы, то оттамъ ще излѣзе суроѣтъ, лютъ и саможивъ чловѣкъ за пакостъ на общинѫ-тѫ повече по това, че цѣлый сегашний истънченъ цивилизиованъ животъ му простира рѣкъ на помощь. Поставѣте и единъ найсрѣдцатъ философъ на едно мѣсто, дѣто царува всегдаша простота и вы щете видите, че и той ще